

Adam Krauss

Zakrzów, gm. Niepołomice, woj. krakowskie

Informator Archeologiczny : badania 11, 106-107

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SZCZAWNO-TOPIEL, gm. Bursenin
woj. sieradskie

Muzeum Okręgowe w Sieradzu

Badania prowadziła mgr Anna Kufel-Dzierżowska.
Finansował WKZ w Sieradzu. Drugi sezon badań.
Osada obronna kultury pomorskiej z wczesnego i
środkowego okresu lateńskiego.

Stanowisko położone jest na niewielkim, piaszczystym wzniesieniu, na północ od wsi, na terenie bagnistych łąk, około 300 m na zachód od drogi z Bursenina do Szynkielowa.

Wykop o powierzchni 100 m² założono w południowej części wzniesienia. W wyniku badań stwierdzono, że na piaszczystej wypie założono we wczesnym okresie lateńskim osadę, początkowo otwartą, następnie otoczoną wałem obronnym, który u podstawy miał 6 m szerokości. Ze względu na podmokłe podłoże na terenie osady były prawdopodobnie wyłącznie nasienne. Nie stwierdzono występowania jam po siemiankach. Warstwa kulturowa miała miąższość około 30 cm. Stanowiła ją ciemnoszara, piaszczysta ziemia z ułkami naczyń ręcznie lepionych. Większość ułków pochodziła z naczyń wykonanych z gliny schudzonej gruboziarnistym tłucznem. Formy ceramiki charakterystyczne są dla kultury pomorskiej. Wśród ułków występowały także w niewielkich ilościach typowe dla kultury łukowskiej.

Podobną ceramikę znajdowano także w wypełniku wału. W czasach nowożytnych majdan osady został wypełniony nasypem ziemnym, z którego pochodzą ułamki naczyń toczonych na kole oraz kafli datowanych na XVII w.

WROŃKOWICE-PARZYCA, gm. Tyszowce
woj. samojskie
Stanowisko 5

patrz
neolit

ZAKRZÓW, gm. Niepołomice
woj. krakowskie

Muzeum Archeologiczne
Konservator Zabytków
Archeologicznych
w Krakowie

Badania prowadził dr Adam Krause. Finansował
Zarząd Autostrad w Krakowie, Muzeum Archeologiczne
WKZ w Krakowie. Pierwszy sezon badań.
Osada kultury tynieckiej z młodszego okresu
przedrzymskiego i z wczesnej fazy okresu wpływów
rzymskich.

Badania podjęto w związku z planowaną budową drogi szybkie-

go ruchu, na odcinku Balice - Staniątka. Stanowisko położone jest na skłonie niewielkiego wzniesienia, na prawobrzeżnej terrase wiślanej, po lewej stronie drogi Podłęże - Wieliczka.

Przebadano powierzchnię 53 m², odkrywając część dużego obiektu mieszkalnego o wymiarach /w odkrytej części/ 8x3 m, wglębionego w oalec do poziomu 1,60 m oraz fragment drugiej jamy mniejszych rozmiarów o charakterze gospodarczym.

W wypełnisku obiektów znajdowała się duża ilość fragmentów ceramiki, kości zwierzęcych, grudki polepy i żuźla żelaznego. W materiale ceramicznym wyróżniono kilka drobnych ułamków naczyń lateńskiego ceramiki "siwej" wykonanej na kole i grafitowej oraz dużą ilość ręcznie lepionej ceramiki kultury przeworskiej. Z wyżej wspomnianych obiektów pochodzi także zapinka żelazna typu środkowo - lateńskiego, szydło i haczyk do wędki. Na szczególną uwagę zasługuje odkrycie niewielkiego fragmentu formy glinianej do wyrobu krążków mennicznych. Jest to drugi okaz tego typu znaleziony na terenie Polski.

Materiał przechowywany jest w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Badania będą kontynuowane.

ZADOWICE, gm. Godziesze
woj. kaliskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadziła mgr Eleonora Kaszewska. Finansowało Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne w Łodzi oraz WKZ. Ośmy sezon badań. Omentarysko ciałopalne płaskie z okresu lateńskiego i z okresu rzymskiego.

Kontynuowano badania w południowej części cmentarzyska i odkryto grób z wczesnego okresu lateńskiego oraz 11 grobów z późnego okresu lateńskiego. Grób wczesnolateński można uznać za pochówek symboliczny, ponieważ nie zawierał przepalonych kości. Znaleziono w nim jedynie misę odwróconą do góry dnem. Leżała ona w szarej ziemi w jamie o wymiarach 130x136 cm. W grobie tym nie było bruku ani obstawy z kamieni.

Wszystkie groby późnolateńskie były jamowe i zawierały w większości liczne ułamki naczyń. Niektóre wyposażone były w fibule żelazne i w przęśliki. Ciekawszym pochówkiem był grób 769, w którym w części południowej znajdował się duży kamień, pionowo ustawiony na skraju jamy. Pod tym kamieniem znajdowała się większość ceramiki. Przepalone kości i nie-liczne ułamki naczyń rozsypane były głównie w jego części środkowej, natomiast w części północnej leżało małe naczynie wypełnione drobnymi przepalonymi kośćmi. Pochówek ten jest piątym grobem ze stela z tego cmentarzyska.